

(ve de la pàgina anterior)

bucions no tenen cap importància, malgrat el fort increment d'aquest any, o bé és que la nostra Associació de Veïns ha entès que no és tasca seva vetllar per unes millores que són del tot imprescindibles al barri. Aneu a saber ...

El que sí és cert és que fa dotze anys Can Colet comptava escassament amb uns deu o dotze veïns i encara d'aquests alguns només hi vivien durant les vacances i a tot estirar els caps de setmana, però avui em sembla que són quasi un centenar, la majoria vivint permanentment al barri, aquest dissortat barri que com la Ventafores, sembla que només existeix per pagar.

Qui en té la culpa? Almenys per part meua puc assegurar que no: sempre he pagat, mai s'em podrà dir que estigui en deute en cap aspecte i per això puc, amb tota força que dóna el deure acomplert dir públicament quina és la situació d'aquest desgraciat barri malgrat pugui potser molestar algú. ¿Tant difícil és pels qui estan al front de l'Associació de Veïns bellugar-se una mica? En els Plens de l'Ajuntament mai no he pogut veure ni un sol membre de la Junta, ni tant sols cap veí. Sembla ser doncs que els plau més el seu paper de madrastra de la Ventafores, però això no és just. Em dol haver de ser jo precisa-

ment qui denunciï aquests fets, però crec que hi tinc un dret i és un deure que tinc. Potser algú ho tingui en compte i serveixi per desvetllar alguna mica la necessitat de treballar assumint els deures de tota Associació com ho és el preocupar-se per la resta dels veïns.

I per acabar i no fer-me pesat, un prec: Per favor, deixeu de banda el paper de madrastra i intenteu fer el paper de fada per aquesta pobra Ventafores almenys una mica, que la pobra bé s'ho mereix després de tants anys de cara als fogons ...

Juli G. Valls

LA PAU DINS EL NOSTRE POBLE

Se m'ha brindat l'ocasió dins d'aquesta simpàtica revista **ROQUEROLS** que agraeixo moltíssim, però que molt em compromet, d'expressar els meus sentiments i inquietuds, sobre el nostre estimat poble de La Roca i tant vituperat.

Molt difícil és per el que no és professional de l'escriptura, expressar veritablement el que sento, el que pensa i el que pot opinar del que passa en el nostre poble.

Què passa al nostre poble? És que tot falla i res pot anar bé? És que no som capaços un poble que sempre hem sigut pagesos, de llaurar dret, i sembrar la terra més fèrtil que s'escampa i brolla en el lloc més formós del Vallès?

No vull parlar-vos de presó, fa massa temps que dura, ni vull parlar-vos de política menys agradable encara, ni tampoc de l'I.V.A. que ni tant sols conec.

En aquestes festes Nadalenques he notat dins el nostre poble, una gran buidor, buidor d'amistat, buidor de caritat, buidor d'amor, manca d'alegria i el més trist de tot, manca de PAU, de la PAU que tots

anhelem i cerquem trobar.

Què ens passa a La Roca, és que no hi ha ningú bó?

Sens dubte som tots de fusta noble, i portem dintre nostre els sentiments més fermes, però un núvol de foscor ens separa, i l'arbre no ens deixa veure el bosc.

De molt jove vaig veure una pel·lícula que tant sols semblava parlés d'amor, "**Romeu i Julieta**", però analitzada, parlava només d'odi i de traïció; encara retinc dintre meu aquell impacte, que hem deixà desconcertat i commogut.

No estarem vivint dins el nostre poble, la mateixa història d'aquell ahir?

Els Montescos i els Capoletos.

No voldria que la meua comparança, pogués ofendre els sentiments més vius, els sentiments dels amics i dels que no en tenen, però que tots saben que són transparents.

Perquè el Nadal que amb tanta pena passa, no fem un Nadal millor? Si de La Roca anem a fer "**una**", perquè fer-la passar per la tragèdia de l'ahir?

Unim-nos de bon cor, odia fora, que el nostre llinatge no ho permet fem de La Roca una timba forta en que cap tempesta pugui ni hi tingui dret.

Som fermes i podem salvar-la encara, les nostres festes i les tradicions, enforteixen el caràcter que ens distingeix dels altres, no tirem llenya al foc de la divisió. Oblidem rancúnies, odia i venjances, ja que són més nobles i altius nostres anhels, i tranquils podrem dir amb confiança. el significat d'aquest senzill verset.

Al bell mig d'una esplanada i a l'abric d'airós castell que es de célecs recolçada hi ha el lloc més noble i bell.

N'és de blat garba daurada afany i orgull del pagès fresca rosa perfumada és La Roca del Vallès.

Quimet Clascà i Martori

NICARAGUA HA DE SOBREVIVRE

Com ja deu saber la majoria del poble de La Roca, La Crida ha organitzat una campanya d'ajut pel poble de Nicaragua amb el missatge "**Nicaragua ha de sobreviure**". En aquesta campanya de solidaritat es demana: **roba d'estiu i sabates** en bon estat, **material escolar**: llibres tècnics, escolars i infantils en llengua castellana o anglesa, **medicines**: antipalúdics, sulfamides, aspiri-

nes, xeringues d'un sol ús, esparadrap, bicarbonat, alcohol, llavors de tot tipus, **eines**: martells, serres, ... **eines agrícoles, màquines de cosir i el necessari per a fer roba**. Els donatius econòmics poden fer-se al c.c. núm. 964-04 de la oficina 131 de Caixa de Barcelona. El donatiu pot fer-se des de qualsevol Banc o Caixa.

Aquí a La Roca el Camp de

Treball és a l'Ajuntament. Restarà obert tot el dia des del divendres 10 fins el diumenge 19 de gener.

Agrair-vos, finalment, la col·laboració que molta gent del poble que desinteressadament estant venent, "**Bons d'ajut**", agrair, també, a tots els qui en compreu, i agrair a tothom la donació del material demanat.

Gràcies.

Camp de treball de La Roca del Vallès